

- wraz z oceną właściwej branżowo jednostki naukowo-badawczej,
- 5) określenie stopnia odporności ogniowej materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych, dokonane przez właściwą jednostkę naukowo-badawczą,
 - 6) orzeczenie Państwowego Zakładu Higieny lub właściwej jednostki naukowo-badawczej o nieszkodliwości stosowania materiału, elementu lub konstrukcji budowlanej dla zdrowia ludzkiego lub zwierząt,
 - 7) warunki techniczne wykonania, składowania i odbioru materiału i elementu, a w odniesieniu do konstrukcji budowlanej — warunki techniczne montażu oraz warunki eksploatacji,
 - 8) wyniki badań czystości i zdolności patentowej rozwiązania technicznego,
 - 9) szacunkową analizę ekonomiczną zastosowania nowego materiału, elementu, konstrukcji lub metody wykonywania robót budowlanych,
 - 10) inne dane, umożliwiające dokonanie prawidłowej oceny przydatności i trwałości materiału, elementu, konstrukcji budowlanej lub metody wykonywania robót budowlanych.

2. W odniesieniu do materiałów i elementów, stanowiących wyposażenie wewnątrz w budownictwie mieszkaniowym, należy uzyskać opinię Instytutu Wzornictwa Przemysłowego co do ich cech wymiarowych, użytkowych i estetycznych.

3. Przed zakupem z importu materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych nie stosowanych dotychczas w kraju kupujący jest obowiązany uzyskać opinię właściwej jednostki wymienionej w § 1, przedstawiając odpowiednie dane techniczne, umożliwiające wydanie opinii.

§ 4. 1. Jednostki wymienione w § 1 są obowiązane stosunkować się do wniosku o wydanie decyzji w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące, licząc od dnia otrzymania wniosku.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą uzależnić wydanie decyzji od przeprowadzenia badań uzupełniających, określając zakres i wykonawcę tych badań.

§ 5. 1. Decyzję wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 lat.

2. W wypadkach uzasadnionych potrzebami produkcji ważność decyzji może być przedłużona na żądanie wnioskodawcy, jednak na okres nie dłuższy niż 3 lata.

3. Decyzje zachowują ważność do dnia ustanowienia normy (PN i BN) lub uznania rozwiązania stanowiącego przedmiot decyzji za rozwiązanie typowe, w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 6. Jednostka, na której wniosek została wydana decyzja, jest obowiązana w odniesieniu do:

- 1) nowych materiałów i elementów — przekazać dane niezbędne do opracowania normy do właściwego branżowego ośrodka normalizacyjnego, nie później niż na rok przed upływem ważności decyzji,
- 2) nowych konstrukcji budowlanych i metod wykonywania robót budowlanych — podjąć postępowanie zmierzające do ich zatwierdzenia w obowiązującym trybie jako typowych, nie później niż na 6 miesięcy przed upływem ważności decyzji.

§ 7. 1. Jednostki wymienione w § 1, odpowiednio do swego zakresu działania, są obowiązane prowadzić rejestr wydanych decyzji.

2. Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa jest obowiązany zapewnić odpowiednią informację o decyzjach wydanych przez jednostki, o których mowa w ust. 1.

§ 8. Jednostki wymienione w § 1 są obowiązane do przeprowadzania doraźnych kontroli przestrzegania ustaleń zawartych w decyzjach.

§ 9. Jednostki wymienione w § 1 wykonują prace związane z rozpatrzeniem wniosku, wydaniem decyzji, przeprowadzeniem badań uzupełniających oraz kontrolą przestrzegania ustaleń zawartych w decyzji na koszt wnioskodawcy.

§ 10. 1. Eksperymentalne używanie do budowy nowych materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych oraz stosowanie nowych metod wykonywania robót budowlanych dopuszcza się na zasadach i w trybie ustalonych dla prac badawczych i wdrożeńowych.

2. Wyniki eksperymentalnego używania do budowy nowych materiałów oraz stosowania nowych metod, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić podstawę do zgłoszenia wniosku o wydanie decyzji w trybie ustalonym w rozporządzeniu.

§ 11. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do elementów i konstrukcji budowlanych przeznaczonych do jednorazowego użycia w obiektach budowlanych, zaprojektowanych zgodnie z przepisami i normami, których projekty zostały dopuszczone do realizacji w obowiązującym trybie.

§ 12. Traci moc zarządzenie nr 64 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 maja 1967 r. w sprawie stosowania w budownictwie nowych materiałów, elementów i konstrukcji budowlanych oraz nowych metod budowy (Dziennik Budownictwa Nr 8, poz. 55).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych: A. Karkoszka

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 22 kwietnia 1975 r.

w sprawie obowiązków zarządców budynków mieszkalnych oraz najemców lokali w zakresie postępowania z odpadkami użytkowymi.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1959 r. Nr 27, poz. 167, z 1961 r.

Nr 5, poz. 33, z 1962 r. Nr 34, poz. 158, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i jednostki organizacyjne sprawujące zarząd nad budynkami mieszkalnymi na terenie miast, zwane dalej „zarządcami”, są obowiązane do wyznaczania miejsc do gromadzenia odpadków użytkowych, pochodzących z gospodarstw domowych mieszczących się w tych budynkach.

2. Miejsca, o których mowa w ust. 1, powinny być wyznaczone na terenie nieruchomości, na której budynek jest położony, z zachowaniem przepisów ustalających warunki, jakim powinny odpowiadać urządzenia do gromadzenia i usuwania nieczystości.

3. Jeżeli na terenie nieruchomości (budynku) brak odpowiednich miejsc (pomieszczeń) do gromadzenia odpadków, należy je gromadzić w pojemnikach specjalnie na ten cel przeznaczonych.

4. Zarządcy są obowiązani do utrzymywania miejsc i pojemników przeznaczonych do gromadzenia odpadków użytkowych w należyłym stanie sanitarnym z zachowaniem warunków, o których mowa w ust. 2.

§ 2. Gromadzeniu podlegają w szczególności: makulatura wszelkiego rodzaju, szmaty, opakowania szklane, stłuczka szklana, złom stali, żeliwa i metali nieżelaznych i ich stopów oraz inne odpadki użytkowe określone odrębnymi przepisami jako podlegające zbiorce.

§ 3. 1. Odpadki użytkowe pochodzące z gospodarstw

domowych powinny być gromadzone w takim stanie, aby nadawały się do wykorzystania jako surowce wtórne.

2. Najemcy lokali są obowiązani do gromadzenia odpadków użytkowych w sposób wskazany przez zarządcę i w miejscach przez niego wyznaczonych.

§ 4. Odbiór zgromadzonych odpadków użytkowych z terenu nieruchomości zapewniają jednostki zajmujące się ich skupem.

§ 5. Szczegółowe zasady zbiórki odpadków użytkowych, jej formy i sposoby oraz obowiązki osób biorących w niej udział, a także obowiązki przedsiębiorstw (zakładów) oczyszczania miast ustalają stosownie do warunków miejscowych naczelnicy (prezydenci) miast, naczelnicy miast i gmin oraz naczelnicy dzielnic.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 9 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 24 lutego 1971 r. w sprawie wytycznych organizowania zbiórki surowców wtórnych i odpadków pokonsumpcyjnych z gospodarstw domowych w budynkach mieszkalnych (Dz. Urzędowy Ministerstwa Gospodarki Komunalnej Nr 2, poz. 10).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:
w z. Z. Drozd

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 15 kwietnia 1975 r.

w sprawie organizacji i zasad działania Komisji Odwoławczej do Spraw Emerytalnych oraz trybu postępowania przed Komisją.

Na podstawie art. 32 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 10, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i Nr 39, poz. 231) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Komisja Odwoławcza do Spraw Emerytalnych, zwana dalej „Komisją”, działa przy Ministrze Komunikacji.

§ 2. Komisja rozpoznaje odwołania od decyzji wydanych przez właściwe kolejowe jednostki organizacyjne w sprawach zaopatrzeń emerytalnych pracowników kolejowych i ich rodzin oraz rent przewidzianych w przepisach o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

§ 3. 1. Komisja składa się z przewodniczącego, dwóch jego zastępców oraz z dwunastu członków. W razie potrzeby liczba zastępców przewodniczącego może być zwiększona do trzech.

2. Przewodniczącemu Komisji i jego zastępców powo-

luje i odwołuje Minister Komunikacji, członków zaś powołuje i odwołuje Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 4. Członkiem Komisji może być ten, kto:

- 1) pozostawał w stosunku pracy przez co najmniej 5 lat,
- 2) korzysta w pełni z praw publicznych i daje rękojmię należytego pełnienia funkcji członka zespołu orzekającego,
- 3) zna w wystarczającym stopniu przepisy o ubezpieczeniu społecznym,
- 4) ukończył 24 lata życia,
- 5) wyraził zgodę na powołanie go na członka Komisji.

§ 5. Komisja rozpoznaje odwołania w zespołach orzekających.

§ 6. 1. Zespół orzekający Komisji składa się z prze-